

DYRENES BESKYTTELSE

Alhambravej 15
1826 Frederiksberg C
Tlf. 33 28 70 00
db@dyrenesbeskyttelse.dk
www.dyrenesbeskyttelse.dk

Dyrenes Beskyttelse
Sekretariatet

12. marts 2014
Dok.nr.:D14-67901

Dyrenes Beskyttelses talepapir til Grønlandsudvalgets høring om sælfangst i Grønland d. 13. marts 2014

Først vil jeg på Dyrenes Beskyttelses vegne takke for at være inviteret her i dag.

Vi har i Dyrenes Beskyttelse tidligere talt for at man skal være opmærksomme på nuancerne i fangst af havpattedyr – og dette er jo så en glimrende lejlighed til endnu engang at opfordre til et mere nuanceret syn på tingene.

Dyrevelværd handler vel grundlæggende om to ting: Hvordan dyret lever – og hvordan dyret dør. Det første er selvfølgelig allermest aktuelt, når vi har dyrene i vores varetægt og derved meget direkte definerer deres livsbetingelser. Det andet – dyrets død – er aktuelt næsten ligegyldigt hvordan vi omgås dyr. Selv kæledyret lever ikke evigt og vi kan blive tvunget til at tage stilling til hvordan dyret skal dø. Tydeligst træder dyrets død måske frem, når vores omgang med dyret i vidt omfang er begrænset til netop dyrets død – som tilfældet er når vi snakker jagt eller fangst.

Er sælfangst god dyrevelværd? Et simpelt spørgsmål. Og svaret ... ja og nej. Lyder måske enkelt men er det ikke.

Grønlandsk sælfangst spænder fra det bedste til det værste, når vi snakker om sælens død. Fra det nådige hovedskud med øjeblikkeligt bevidsthedstab til den lange og pinefulde døds kamp i nettet under isen.

Det ER derfor ingen simpel sag at tage stilling til dyrevelværd i sælfangsten.

Grønland er et traditionelt fangersamfund i en verden i konstant udvikling. Tilsvarende er fangersamfundet i udvikling. Og selve fangsten er i udvikling. Motorbåde, rifler og penthritgranater er ikke specielt traditionelle våben. Det er formentlig heller ikke specielt traditionelt at afsætte sælskind i Europa eller andre steder på verdensmarkedet.

Dyrenes Beskyttelse sætter ikke spørgsmålstegn ved Grønlands ret til at udnytte Grønlands naturressourcer – heller ikke ved retten til at udnytte den ressource som sælerne er. Men Dyrenes Beskyttelse SÆTTER spørgsmålstegn ved dét produkt – sælskindet – som forsøges afsat i Danmark og det øvrige Europa. Især når dele af produktet stammer fra dyr aflivet med metoder, som ligger langt fra god dyrevelfærd – metoder som faktisk ville være ulovlige efter dansk lov.

Grønland har sin egen dyreværnslov - Landstingslov om dyreværn – som på mange måder minder om den danske dyreværnslov.

Med én meget væsentlig undtagelse!

Landstingslov om dyreværn undtager havpattedyr fra forbuddet mod at aflive dyr ved drukning. I denne lov hedder det (§ 13) at ”den, der vil aflive et dyr, skal sikre sig, at dyret aflives så hurtigt og smertefrit som muligt. Aflivning ved kvælning og hængning er forbudt. *Aflivning ved drukning af andre dyr end havpattedyr er tillige forbudt.*”

Dette er givet intet tilfælde. Omkring hver femte sæl fanget i Grønland er fanget i net.

Alene dét at dén form for aflivning er forbudt ifølge den danske dyreværnslov burde bekymre enhver dansker, som ønsker at købe produkter fremstillet af grønlandsk sælskind. Dyrenes Beskyttelse mener, at vi har en god dyreværnslov i Danmark og at handel i Danmark med produkter, hvis fremstilling ville overtræde den danske dyreværnslovgivning er problematisk.

Dyrenes Beskyttelse vil derfor på det kraftigste opfordre til at Grønland spænder dyreværnsbrillerne på og ser fangsten efter i sømmene. Grønland vil gerne sælge produkter med oprindelse i den grønlandske natur og har muligheden for at fremstille fangstprodukter med et indhold af god dyrevelfærd. Den mulighed udnyttes bare slet ikke i dag, hvor det at købe grønlandske sælskinsprodukter er en pakkøløsning – du kan kun få den gode dyrevelfærd sammen med den dårlige.